

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **R. A. M. A. B.,**
narozený X
státní příslušnost Egyptská arabská republika
bytem X

zastoupen Mgr. Umarem Switatem, advokátem AK SWITAT s. r. o.,
se sídlem Praha 4, Dědinová 2011/19,

proti

žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, odbor
cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Opočíněk 57, 530 02 Pardubice**

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2022, č. j. KRPE-66309-73/ČJ-2022-170022-SV, ve věci zajištění cizince za účelem správního vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla podle § 124 odst. 3 ve spojení s § 125 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), o prodloužení jeho zajištění za účelem správního vyhoštění. Původně byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2022, č. j. KRPE-66309-25/ČJ-2022-170022-SV, doba zajištění byla stanovena na 60 dní od okamžiku omezení osobní svobody, ke kterému došlo 22. 7. 2022. Doba zajištění byla dále prodloužena rozhodnutím ze dne 14. 9. 2022, č. j. KRPE-66309-59/ČJ-2022-170022-SV o 60 dnů. Napadeným rozhodnutím byla doba zajištění prodloužena o dalších 60 dnů.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce se v žalobě, doručené přímo soudu dne 30. 11. 2022, domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Namítal, že zajištění bylo opětovně prodlouženo bez řádného odůvodnění. Vytýkal žalované pasivitu v řízení a také to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí úvahy vedoucí žalovanou k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky případného zvláštního opatření a zmaří tak výkon správního vyhoštění. Žalovaná ani neplní povinnost průběžně zkoumat, zda trvají důvody zajištění (§ 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců). Zdoluhavost komunikace se zastupitelským úřadem země původu nemůže jít k tíži žalobce. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, z čeho se žalovaná domnívá, že ve lhůtě prodloužení zajištění dojde k zajištění náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění. Žalobce má za to, že dosavadní průběh řízení svědčí spíše nemožnosti realizace správního vyhoštění. Žalobce se domáhal toho, že v jeho případě měla žalovaná využít některé ze zvláštních opatření za účelem vycestování cizince.
3. Dne 2. 12. 2022 byla soudu doručena žaloba, podaná v téže věci prostřednictvím žalované dne 28. 11. 2022. Zde žalobce vznesl obsahově totožné žalobní body. Tvrdil navíc, že konzulární návštěva proběhla již přibližně před 4 měsíci, což je dostatečná doba k tomu, aby byl žalobci vyhotoven náhradní cestovní doklad. K otázce použití tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce tvrdil, že je v řízení zastoupen advokátem, jehož právní služby hradí a má tak prokazatelně dostatek finančních prostředků, ze kterých je schopen hradit ubytování, životní výdaje i výdaje spojené s vycestováním. Tvrzení žalované, podle něhož žalobce nedisponuje dostatečnými finančními prostředky a je tak vyloučeno, aby složil finanční záruku, je spekulací žalované, která nemá oporu ve spise. Žalobce uvedl, že se v případě propuštění bude zdržovat na kontaktní adrese svého právního zástupce s tím, že do 3 dnů sdělí svoji novou adresu v České republice a neprodleně si zajistí cestovní doklad. Bude se také pravidelně dostavovat k policejnímu orgánu. Domáhal se toho, aby byl soudem vyzván ke složení finanční záruky ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vycestováním, o jeho předchozím návrhu v tomto směru nebylo rozhodnuto. Tvrdil, že důvody zajištění pominuly; pominulo nebezpečí, že bude v budoucnu mařit výkon správního vyhoštění nebo narušovat veřejný pořádek. Žalobce dále tvrdil, že napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do

soukromého a rodinného života žalobce, kterým je omezena svoboda jeho pohybu i soukromý život.

III. Shrnutí vyjádření žalované

4. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě rekapitulovala průběh správního řízení v dané věci. Uvedla, že aktuálně probíhá řízení o žádosti cizince ze dne 14. 11. 2022 o propuštění ze zajištění, o žádosti k 1. 12. 2022 nebylo dosud rozhodnuto. Žalobce argumentuje stejně, jako v žalobě proti rozhodnutí o prodloužení zajištění ze dne 14. 9. 2022. Žalobce ani jeho právní zástupce nejsou seznámeni se spisem a nezaznamenali proto veškerá protokolovaná průběžná zkoumání důvodů zajištění. Žalobce ani v průběhu správního řízení nesdělil správnímu orgánu, že by se u něho nějakým způsobem změnila situace. Žalovaná nemůže ovlivnit činnost jiných orgánů, na jejichž postupu je závislá. Podstatné je, aby realizace správního vyhoštění byla alespoň potenciálně možná, tato podmínka je stále splněna.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání, neboť to účastníci nenavrhli a soud to nepovažoval za nezbytné. Krajský soud posuzoval žalobu, podanou přímo soudu žalobcem dne 30. 11. 2022, a žalobu, podanou prostřednictvím žalované právním zástupcem žalobce dne 28. 11. 2022, jako jeden celek.
6. Žaloba není důvodná.
7. Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud*
 - a) *je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,*
 - b) *je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání,*
 - c) *cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění,*
 - d) *cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo*
 - e) *je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.“*
8. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy*

nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“

9. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že „[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. (...)“
10. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců platí, že „[p]olicie je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.“
11. Ze správního spisu soud konstatuje, že žalobce byl dne 22. 7. 2022 kontrolován hlídkou Policie ČR v rámci pobytové kontroly v obci Břeclav, přičemž nedisponoval žádným vízem ani dokladem totožnosti, šetřením v dostupných informačních systémech nebylo zjištěno, že by k pobytu na území ČR disponoval platným oprávněním k pobytu. Ani v systému AFIS a EUODAC nebyla poté zjištěna žádná shoda. Žalovaná tedy dne 23. 7. 2022 zahájila řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, téhož dne byl žalobce jako účastník tohoto řízení žalovanou vyslechnut. Během výslechu sice obdržela žalovaná prostřednictvím aplikace WhatsApp nafocený rodný list a ID strany cestovního pasu žalobce, ten však při svém výslechu sdělil, že cestovní pas již dříve roztrhal a vyhodil. Na základě těchto skutečností žalovaná vydala téhož dne rozhodnutí o zajištění žalobce. V rámci úkonů spojených s vyhoštěním žalobce zahájila žalovaná prostřednictvím Ředitelství služby cizinecké policie úkony směřující k ověření totožnosti žalobce včetně úkonů potřebných pro vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění. Vzhledem ke stále probíhajícím úkonům k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu, což je nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, vydala žalovaná rozhodnutí, kterým zajištění za účelem správního vyhoštění žalobce prodloužil o 60 dní a následně – nyní napadaným rozhodnutím – o dalších 60 dní.
12. Pokud jde o následný průběh správního řízení, rekapituluje krajský soud následující:
- dne 23. 7. 2022 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění, toto rozhodnutí napadl žalobce u zdejšího soudu žalobou, která byla rozsudkem ze dne 8. 9. 2022, č. j. 52 A 53/2022-28, zamítnuta,
 - dne 23. 7. 2022 požádala žalovaná Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti a zajištění cestovního dokladu, požádala též Ministerstvo vnitra – Odbor azylové a migrační politiky o závazné stanovisko k existenci důvodů znemožňujících vycestování cizince,
 - dne 28. 7. 2022 obdržela žalovaná kladné závazné stanovisko Ministerstva vnitra k možnosti vycestování žalobce,
 - dne 9. 8. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, k tomuto dni nebyla dosud vyřízena žádost o zjištění totožnosti cizince a zajištění cestovního dokladu, žalovaná

také provedla prověrku v dostupných informačních systémech Policie ČR, kterou nebyly zjištěny žádné nové informace oproti prověrce ze dne 23. 7. 2022,

- dne 12. 8. 2022 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění,
- dne 5. 9. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, opětovnou lustrací v informačních systémech Policie ČR bylo zjištěno, že dosud nebyla totožnost žalobce ověřena; téhož dne sdělilo žalované Ředitelství služby cizinecké policie, že dne 11. 8. 2022 proběhla konzulární návštěva a pohovor u žalobce a téhož dne byly zaslány potřebné dokumenty konzulem do Egyptské arabské republiky za účelem ověření totožnosti a vyhotovení náhradního cestovního dokladu, totožnost však dosud ověřena nebyla a náhradní cestovní doklad nebyl vyhotoven,
- dne 14. 9. 2022 vydala žalovaná rozhodnutí o prodloužení zajištění o 60 dní,
- dne 26. 9. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění, ze sdělení pracovníka oddělení pobytového režimu cizinců Ředitelství služby cizinecké policie (ŘSCP) zjistila, že totožnost žalobce není dosud ověřena a zastupitelským úřadem proto nebyl zatím vyhotoven náhradní cestovní doklad,
- dne 29. 9. 2022 sdělilo ŘSCP, odbor správních činností, oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění, (přípis č. j. CPR-23484-7/ČJ-2022-930311-T221) že ze strany ŘSCP byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Dokumenty týkající se zjištění totožnosti byly dne 9. 8. 2022 zaslány Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, dne 24. 8. 2022 se uskutečnil konzulární pohovor, při němž žalobce uvedl, že cestovní pas, jehož kopii při správním řízení předložil, je padělek, který si nechal vyhotovit v Egyptě; dne 27. 9. 2022 obdrželo ŘSCP informaci od Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, že otisky prstů žalobce nebyly nalezeny v databázi Egyptské arabské republiky; tuto informaci následně velvyslanectví telefonicky potvrdilo s tím, že na základě této skutečnosti nelze cizince ověřit ani mu nelze vystavit cestovní doklad, nelze tedy realizovat jeho správní vyhoštění do Egyptské arabské republiky,
- e-mailem ze dne 29. 9. 2022 sdělilo Velvyslanectví Egyptské arabské republiky, že předchozí informace byla mylná, a že v případě č. j. CPR-23484-4/ČJ-2022-930311-T221 dosud velvyslanectví neobdrželo žádné informace; tuto informaci dále žalovaná telefonicky ověřila u ŘSCP, o čemž učinila úřední záznam dne 10. 10. 2022,
- dne 24. 10. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění; telefonátem na ŘSCP ověřila, že situace popsaná v úředním záznamu ze dne 10. 10. 2022 nedoznala změny,
- dne 8. 11. 2022 zkoumala žalovaná trvání důvodů zajištění; telefonátem na ŘSCP ověřila, že situace popsaná v úředním záznamu ze dne 10. 10. 2022 nedoznala změny,
- dne 14. 11. 2022 bylo vydáno napadené rozhodnutí,
- dne 16. 11. 2022 sdělilo ŘSCP, že totožnost žalobce nebyla dosud ověřena; velvyslanectví není schopno určit dobu, po kterou bude ještě probíhat ověřování totožnosti cizince příslušnými úřady v Egyptě. Dále sdělilo, že v roce 2022 trvalo ověřování totožnosti osob egyptským orgánům cca 3 měsíce.

13. Krajský soud – vázán rozsahem žalobních námitek (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) – se v řízení zabýval zejména otázkou odůvodnění prodloužení zajištění, mírou aktivity žalované směřující k realizaci účelu zajištění, resp. ve vztahu k průběžnému zkoumání trvání důvodů zajištění, a konečně otázkou možnosti uplatnění tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování.
14. Krajský soud je toho názoru, že obsah správního spisu, dokumentující dosavadní průběh správního řízení, dostatečně odůvodňuje prodloužení zajištění žalobce. Je zřejmé, že k prodlení v řízení dochází nikoli vinou žalované, ale z důvodů ležících na straně orgánů země původu žalobce. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že toto mu nelze klást k tíži: naopak je přesvědčen, že žalobce, opustiv zemi původu bez řádného cestovního dokladu, musel být srozuměn s tím, že následné ověřování jeho totožnosti bude obtížné a zdouhavé, a musí být připraven nést určitou měrou nepříznivé důsledky, které pro něj z toho vyplynou. K tomu srov. body 16. až 18. rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2022, č. j. 36 A 4/2022-17. Nemožnost realizace účelu zajištění podle názoru krajského soudu za stávající situace ještě dovozovat nelze, informace, že totožnost žalobce nelze ověřit, se ukázala jako mylná, tedy žádná objektivní překážka realizace účelu zajištění ze správního spisu prozatím nevyplývá (ostatně žalobce ji ani netvrdil), pouze dochází k průtahům na straně orgánů třetí země.
15. Žalované nelze v tomto směru vytýkat liknavost, trvání důvodů zajištění průběžně zkoumá, jak je patrné z rekapitulace procesních úkonů shora. Úsilí, které k realizaci účelu zajištění vyvíjí, popsala žalovaná podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí (strany 2 a 3).
16. Pokud jde o vytýkané chybějící úvahy vedoucí žalovanou k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky případného zvláštního opatření a zmaří tak výkon správního vyhoštění, pak je třeba přisvědčit žalované v tom, že žalobce v průběhu správního řízení žádné informace, které by tyto zakládaly relevanci takových úvah, žalované neposkytl. Až v žalobě, podané proti prvnímu rozhodnutí o prodloužení zajištění, uvádí žalobce skutečnosti, které by mohly být z hlediska úvah o případném uložení zvláštních opatření relevantní; jde o totožná tvrzení, jaká nadnesl v nyní posuzované věci. Jde však o tvrzení natolik obecná, nekonkrétní a hlavně neprokazovaná, že se jimi soud nemůže blíže zabývat a podrobněji na ně reagovat. I v soudním řízení správním, řízení o žalobě ve věcech zajištění cizinců z toho nevyjímaje, jsou účastníci obtíženi břemenem tvrzení a břemenem důkazním. Povinností žalobce je tedy rozhodné skutečnosti na svoji obranu tvrdit a prokazovat. To však žalobce ve vztahu k tzv. zvláštním opatřením v dostatečné míře neučinil. Jeho obecné tvrzení, že disponuje finančními prostředky ke složení případné záruky, aniž by tvrdil a dokládal zdroj těchto finančních prostředků, je – za situace, kdy správnímu orgánu při pohovoru uváděl skutečnosti opačné – zcela nedostačující. Samotná skutečnost, že je žalobce zastoupen advokátem, nemůže vést k závěru, že by byl schopen složit případnou finanční záruku. Tato tvrzení žalobce vyznívají účelově, stejně jako tvrzení, že by se po případném propuštění ze zajištění zdržoval nejprve na adrese svého advokáta, a poté na jiné adrese v České republice, aniž by uváděl, o jakou adresu jde, na základě jakého titulu zde má zajištěno ubytování, jakou cestou by si chtěl neprodleně zajistit cestovní doklad, jak tvrdí, apod. Účelovost těchto tvrzení vnímá soud zejména s ohledem na dříve vyjádřené záměry žalobce, z nichž vyplývá, že jeho cílovou zemí je Německo, Česká republika je

pouze tranzitní zemí a žalobce nemá v úmyslu se zde zdržovat ani zde například usilovat o získání azylu. Své úvahy ve vztahu k tzv. zvláštním opatřením žalovaná podrobně popsala na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Soud dále odkazuje na body 23. až 26. rozsudku zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2022, č. j. 36 A 4/2022-17. Závěry zde uvedené není nyní důvod přehodnocovat.

17. Nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce namítal jen v té nejobecnější rovině; ani zde žalobce neunesl břemeno tvrzení, natož pak břemeno důkazní, a soudu nezbyvá, než v odpovídající míře obecnosti konstatovat, že na základě skutečností, plynoucích ze správního spisu, žádný zásah do soukromého a rodinného života žalobce neshledává. Není pak úkolem soudu za žalobce domýšlet a rozvíjet žalobní argumentaci, neboť tím by soud popřel svou roli nezávislého arbitra sporu a nepřipustně by se stavěl do role žalobcova advokáta.

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
20. O návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud vzhledem ke krátké zákonné lhůtě pro rozhodnutí ve věci samé nerozhodoval.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 7. prosince 2022

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.